

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Varga és Molnár Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Varga Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe; adószáma:) felperesnek, a Szilágyi és Társa Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Szilágyi László ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, 26 565 875 Ft késedelmi kamat és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. február 3-án meghozott 7.G.40.017/2008/60. számú ítélete ellen, az alperes részéről 61. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 300 000 (Háromszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 2010. február 3-án, 60. sorszámon meghozott ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10 591 303 Ft-ot és annak 2007. április 3-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 90 125 Ft perköltséget.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint az alperes, mint főkedvezményezett, a **M** szervezetei között működő **R**, mint szerződő hatóság és a **V**, mint közreműködő szervezet között 2005. március 31-én támogatási szerződés jött létre az elnevezésű projekt költségeinek vissza nem térítendő támogatás formájában történő finanszírozására.

A támogatási szerződés szerint a projekt bruttó 998 775 000 Ft összköltségéből a támogatás mértéke 97.5%, amelynek kifizetése folyamatosan történik a szerződésben rögzített feltételek szerint.

Abban az esetben, ha a benyújtott fizetési kérelem formai-, tartalmi hiányosságok, hibák és/vagy az ellenőrzés eredményei alapján nem befogadható, akkor a közreműködő szervezet a kérelmet hiánypótlásra visszaküldi a főkedvezményezettnek, aki a megjelölt hiányosságokat 15 napon belül köteles teljesíteni.

A támogatás lehívásának részletes szabályait, valamint a fizetési kérelmekhez csatolandó mellékletek tételes felsorolását a támogatási szerződés „Tájékoztató az 1.1. Turisztikai vonzerők fejlesztése intézkedéshez kapcsolódó pénzügyi lebonyolításáról” elnevezésű melléklete tartalmazta.

A támogatási szerződés alapján kiírt közbeszerzési eljárás eredményeként az alperes 2005. július 27-én fővállalkozói szerződést kötött a felperessel azkiviteli terveinek elkészítésére, valamint az azokban szereplő létesítmények kivitelezésére bruttó 769 998 750 Ft vállalkozói díj ellenében.

A fővállalkozói szerződést a peres felek többször módosították.

A módosított szerződés III/3. pontja szerint a megrendelő a fővállalkozói díjat a szerződés 9. számú mellékletét képező pénzügyi és műszaki ütemezés szerinti teljesítésigazolást követően benyújtott számlák kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül, átutalással egyenlíti ki, amennyiben a megrendelő részére a vállalkozói díj pénzügyi forrását a Magyar Államkincstár kiutalta.

A módosított fővállalkozói szerződés IV/1. pontja pedig azt tartalmazta, hogy a megrendelő 5 napot meghaladó fizetési késedelme esetén a fővállalkozó - az 5 napon túli időszakra - a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamat felszámítására jogosult.

A felperes a fővállalkozói szerződés alapján eredetileg az alábbi számlákat állította ki az alperes felé:

Számla száma	Számla kelte	Fizetési határidő	összeg
5000703EP	2005.10.14.	2005.11.18.	999 906 Ft
5000923EP	2005.11.23.	2005.12.27.	650 808 Ft
5001106EP	2005.12.15.	2006.01.31.	200 799 Ft
6000081EP	2006.03.31.	2006.05.04.	225 800 Ft
6000103EP	2006.04.03.	2006.05.05.	163 300 Ft
6000136EP	2006.05.03.	2006.06.09.	246 369 Ft

Az alperes 2006. február 14-én előterjesztett kérelmére a felperes a fenti számlák közül az 5000703EP. számú, az 5000923EP. számú és az 5001106EP. számú számláit stornózta és azok helyett új számlákat állított ki, amelyekben a számlák végösszegét megbontotta az alperes által kért összegekre, azonban a számlák esedékességének eredeti időpontjait nem módosította.

Az így leszámlázott fővállalkozói díjak egy részét az alperes a beruházáshoz biztosított önerőből közvetlenül fizette meg a felperesnek, a másik részét pedig a V Kht. kifizetést engedélyező nyilatkozata alapján a Kincstár utalta ki a felperesnek a beruházáshoz biztosított állami támogatás összegéből.

Az alperes az önerőből finanszírozott kifizetéseket az egyes számlákon feltüntetett teljesítési időpontokhoz képest késedelmesen teljesítette, amelynek következtében - figyelemmel a fővállalkozói szerződés IV/1. pontjában foglaltakra - a felperesnek 326 472 Ft késedelmi kamatkövetelése merült fel az alperessel szemben.

A fővállalkozói díjnak az állami támogatásból finanszírozott részeit a Kincstár három részletben utalta át a felperesnek. A kifizetések engedélyezését megelőzően a V Kht.

mindhárom esetben hiánypótlásra hívta fel az alperest és a kifizetéseket csak a hiányosságoknak az alperes részéről történt pótlását követően engedélyezte, amelynek következtében a számlákon feltüntetett teljesítési időpontokhoz képest az állami támogatás kifizetésére is csak késedelmesen került sor. Ezzel összefüggésben a felperesnek 11 862 478 Ft kára keletkezett.

(A V Kht. által kiadott hiánypótlási felhívások időpontját, tartalmát, valamint azoknak az alperes részéről történt teljesítése időpontjait az elsőfokú bíróság az ítélete 6. és 7. oldalán részletesen ismertette.)

A felperes az eredeti keresetében 26 565 875 Ft tőkésített késedelmi kamat és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

A per során beszerzett szakértői vélemény ismeretében a keresetét akként módosította, hogy a fővállalkozói szerződés alapján kiállított számlái késedelmes kiegyenlítése miatt egyrészt 326 472 Ft késedelmi kamatnak, másrészt 11 862 478 Ft kártérítésnek (összesen 12 188 950 Ft-nak) a megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. A módosított kereset összecszerűségét már nem vitatta, a jogalap tekintetében azonban azt teljes egészében alaptalannak tartotta.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét a túlnyomó részében alaposnak találta. A felek nyilatkozatai, valamint a perben beszerzett könyvszakértői vélemény alapján megállapította, hogy az alperes a fővállalkozói díj saját erőforrásból finanszírozott részét késedelmesen fizette meg a felperes számára, ezért a felperes jogszerűen tarthatott igényt a szerződésben kikötött mértékű késedelmi kamatra.

Az állami támogatás összegéből történt kifizetések tekintetében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes azzal, hogy a kifizetések engedélyezéséhez szükséges dokumentumokat hiányosan nyújtotta be a V Kht.-hoz, a hiányosságokat pedig a támogatási szerződésben előírt 15 napon belül nem pótolta, egyrészt megsértette „A strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól” szóló, 14/2004. (VIII.13.) TNM-GKM-FMM-FVM-PM együttes rendelet 33.§-ában foglaltakat, másrészt megszegte a Ptk. 277.§ (4) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségét is, a felperessel kötött fővállalkozói szerződéssel összefüggésben.

A Ptk. 318. és 339.§-aiban foglaltakra tekintettel pedig a felperes a szerződésszegésből eredő kára megtérítését ugyancsak alappal igényelhetette az alperestől, amelynek összegét az elsőfokú bíróság a per során beszerzett és aggálytalannak elfogadott könyvszakértői vélemény alapján 11 862 478 Ft-ban állapította meg.

Az alperes részéről csatolt okiratok alapján ugyanakkor az elsőfokú bíróság tényként állapította meg azt is, hogy a fenti összegű kár bekövetkezését előidéző késedelem részben az alperestől független, rajta kívülálló okok miatt (az Á Zrt. és a N.A. Zrt. közötti vagyonkezelői jog átadásának késedelme miatt) következett be. Ezért a kárnak az e késedelemmel összefüggésben keletkezett részét (1 597 647 Ft) a felperesnek járó kártérítés összegéből levonásba helyezte és az alperest csupán a különbözet (10 264 831 Ft) megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperesnek azt a védekezését, hogy a stornózott számlák tekintetében a késedelem mértékének meghatározása során az azokban megállapított eredeti teljesítési határidőket nem lehetett figyelembe venni. Álláspontja szerint ugyanis ehhez az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy az ismételt számlázásra a felperes érdekkörébe tartozó okból került sor, azonban ennek a bizonyítási kötelezettségének az alperes nem tudott eleget tenni.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint nem mentesülhetett a kártérítési felelősség alól az alperes arra hivatkozással sem, hogy a V Kht. hiánypótlási felhívásait „időben teljesítette”, mivel a megállapított tényállás szerint a hiányok pótlására „az esetek nagy részében” a támogatási szerződésben megállapított 15 napos határidőn túl került sor.

Megállapította továbbá, hogy a hiányosságok olyanok voltak, amelyek a támogatási szerződésre és annak mellékleteire figyelemmel elkerülhetőek lettek volna, ezért az alperes akkor járt volna el a tőle elvárható módon, ha a kifizetési kérelmeit „eleve befogadható állapotban nyújtja be”.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat részben történő megváltoztatásával a marasztalása tőkeösszegének 326 472 Ft-ra történő leszállítását kérte.

Az önerőből teljesített kifizetések után megítélt 326 472 Ft összegű késedelmi kamat vonatkozásában az elsőfokú bíróság döntését nem sérelmezte, azt a fellebbezésében maga is jogszerűnek fogadta el.

Az elsőfokú bíróság részéről kártérítés jogcímén megítélt 10 264 831 Ft vonatkozásában ugyanakkor állította, hogy az elsőfokú bíróság döntése jogszabálysértő, mivel az adott esetben a kártérítési felelőssége megállapításához szükséges konjunktív feltételek közül két feltétel (a jogellenesség és a felróhatóság) megállapíthatósága hiányzott.

Ezzel összefüggésben ismételten hivatkozott arra, hogy a V Kht. hiánypótlási felhívásait a támogatási szerződésben előírt határidőn belül teljesítette, amelynek következtében a magatartása sem jogellenesnek, sem felróhatónak nem minősíthető.

Utalt arra is, hogy a perben beszerzett szakértői vélemény szerint a hiánypótlásra mindhárom esetben - részben -, a felperes részéről kiállított számlák hiányosságai miatt került sor.

Az alperes a fellebbezésében fenntartotta azt az állítását is, hogy a felperes által kiállított számlák stornírozása a felek közös akarata alapján történt és „önmagában az a körülmény, hogy az ügyben ki kezdeményez szerződésmódosítást, nem jelenthet és nem is jelent jogellenességet, felróhatóságot”.

Sérelmezte továbbá az alperes a fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el azt az állítását, amely szerint a felperes a fővállalkozói szerződés III/3. pontjának 2005. november 28-án történt módosításakor lényegében lemondott az esetleges késedelmes kifizetések miatti igényéről azáltal, hogy a részéről is elfogadott szerződésmódosítás a kifizetés feltételeként írta elő a Magyar Államkincstár részéről történő utalást.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa helyesen felhívott jogszabályok, valamint a felek között létrejött fővállalkozói szerződés és az alperes által kötött támogatási szerződés

rendelkezései alapján helyesen állapította meg az alperes kártérítési felelősségét és a perben beszerzett - a felek által összezszerűségében nem kifogásolt - szakértői vélemény alapján megalapozottan állapította meg a bekövetkezett kár összegét is.

Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a szakértő a kár összegének meghatározása során a felperes közrehatását is értékelte, és az alperest terhelő kártérítés összegét annak figyelembevételével határozta meg. A szakértőnek a közrehatás mértékére vonatkozó megállapítását pedig az elsőfokú eljárás során az alperes maga is elfogadta.

A felperes állítása szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a számlák stornírozására nem a felek közös akarata alapján, hanem az alperes kifejezett kérésére került sor, amelyet azonban a felperes csak azzal a feltétellel volt hajlandó teljesíteni, hogy az eredeti számlákon feltüntetett teljesítési határidők változatlanok maradnak.

A 2005. november 28-i szerződésmódosítással összefüggésben előadta, hogy ahhoz a felek semmilyen felelősségkizáró rendelkezést nem kapcsoltak. A módosítás a szerződésnek a teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezéseit nem érintette. Ezekből a körülményekből az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le azt a jogi következtetést, hogy a módosítást nem lehetett az alperes részéről hivatkozott joglemondásnak tekinteni.

A felperes álláspontja szerint iratellenes az alperesnek az a fellebbezési állítása, hogy a hiánypótlási felhívásokat a támogatási szerződésben előírt 15 napos határidőn belül pótolta, mivel az ellentétes az elsőfokú bíróság részéről (az ítélete 6. és 7. oldalán) megalapozottan megállapított tényállással.

A peres felek a másodfokú eljárás során tárgyalás tartását nem kérték. Ezért az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja, valamint a (2), (3) és (4) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A peres felek nem nyújtottak be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének az alperest 326 472 Ft késedelmi kamat és járulékai megfizetésére kötelező, valamint a felperes kártérítési igényét részben elutasító rendelkezései ellen. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének ezek a rendelkezései a Pp. 228.§ (3) bekezdése alapján (rész)jogerőre emelkedtek.

A másodfokú bíróság pedig - a Pp. 253.§ (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel - az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a Pp. 206.§-ának megfelelően, példaértékű részletességgel és pontossággal helyesen állapította meg és helytállóak voltak az így megállapított tényállásból levont jogi következtetései is.

Az alperes fellebbezésében előadottak ugyanakkor nem szolgálhattak alapul az elsőfokú bíróság részéről eljárási szabálysértés nélkül meghozott, kellően megindokolt és az irányadó jogszabályoknak mindenben megfelelő ítélet megváltoztatásához, vagy hatályon kívül helyezéséhez.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és a Pp. 254.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint - lényegében tehát annak saját helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A fellebbezésben előadottakra hivatkozással azonban az ítélet tábla rámutat a következőkre:

A fővállalkozói szerződés III/3. pontjának 2005. november 28-i módosítása a szerződés egyéb pontjaiban megállapított fizetési ütemezést és fizetési határidőt valóban nem érintette és nem tartalmazott olyan kikötést sem, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy a felperes a módosítással lemondott volna az esetleges késedelmes teljesítésből származó igényeiről, amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította. Megjegyzi ugyanakkor az ítélet tábla, hogy az alperes a hivatkozott szerződésmódosítás általa állított értelmezése esetén sem mentesülhetett volna a kártérítési felelősségének megállapítása alól, hiszen a teljesítési határidő - esetleges - módosítása a Ptk. 277.§ (4) bekezdésében előírt, a szerződés teljesítésében való együttműködési kötelezettségét nem érintette. Ezért az együttműködési kötelezettség megszegésére alapított kártérítési igény elbírálása szempontjából ez a szerződésmódosítás érdektelen volt.

Alapítván hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a terhére megállapított kár részben a felperes hiányos számlázása miatt következett be.

Ezzel összefüggésben ugyanis helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a kár összegének meghatározása során a szakértő a felperes közrehatását is értékelte és az alperes terhére elszámolható kártérítés összegét már ennek megfelelően, csökkentett összegben határozta meg. „Az érdekkörök tekintetében” a szakértő részéről alkalmazott megbontást pedig a felek az elsőfokú eljárás során kifejezetten elfogadták (51. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldala). Ehhez képest pedig az alperes utóbbi tényállítását illetően a Pp. 235.§ (1) bekezdése is alkalmazandó volt, mivel az alperes az új (megváltozott) tényállításaival összefüggésben olyan körülményre nem hivatkozott, amely a tiltó rendelkezés feloldására alkalmas lehetett volna.

Megalapozatlan volt az alperes fellebbezési érvelése a stornírozott számlákkal kapcsolatban is.

A stornírozást követően kiállított újabb számlákban ugyanis a felperes a fizetési határidőket nem módosította, amely önmagában is egyértelműen alátámasztotta azt az állítását, hogy a feleknek a stornírozással kapcsolatos megállapodása a számlák esedékességét, fizetési határidejét nem érintette.

Az elsőfokú bíróság (az ítélete 6. és 7. oldalán) részletes tényállást állapított meg tekintetben, hogy a V Kht. mikor, milyen tartalmú hiánypótlási felhívásokat küldött az alperesnek és az alperes azokat mikor teljesítette. Az e megállapítások alapjául szolgáló okiratok tartalmával ellentétesen állította az alperes a fellebbezésében, hogy ő a hiányokat minden esetben 15 napon belül pótolta. Ezért a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az alperes utóbbi fellebbezési állítása iratellenes.

Mindemellett az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával is, hogy az alperes csak abban az esetben mentesülhetett volna a kártérítési felelősségének

megállapítása alól, ha azt bizonyította volna, hogy ő a kifizetési kérelmeket hiánytalanul nyújtotta be, vagy azt, hogy ennek a kötelezettségének rajta kívülálló okok miatt nem tudott eleget tenni. A felelősség alól való mentesüléséhez szükséges körülmények fennállását azonban az alperes kizárólag a fahíddal kapcsolatos ingatlanok földhasználati jogának rendezésével összefüggésben bizonyította, amely késedelem tekintetében az elsőfokú bíróság mentesítette is őt a kártérítési felelősség alól. Egyéb, a kártérítési felelősség alól való mentesülését eredményező körülmények fennállását azonban az alperes az eljárás során nem bizonyította.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt. Ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján az alperes egyrészt maga köteles viselni az ügyvédi munkadíjból eredő saját másodfokú perköltségét, másrészt köteles megtéríteni a felperes jogi képviselőjével felmerült, ügyvédi munkadíjból származó másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján, hivatalból határozta meg, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§-ban foglaltak figyelembevételével.

Az eredménytelenül fellebbező alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-ában és a Pp. 78.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint az állam viseli.

Debrecen, 2011. február 15.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. bírő

Debreceni Ítélet tábla
Gf.IV.30.177/2010/6.

A Debreceni Ítélet tábla a Varga és Molnár Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Varga Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe; adószáma:) felperesnek, a Szilágyi és Társa Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Szilágyi László ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, 26 565 875 Ft késedelmi kamat és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. február 3-án meghozott 7.G.40.017/2008/60. számú ítélete ellen, az alperes részéről 61. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, a felperes részéről 5. sorszámon előterjesztett kijavítás iránti kérelem tárgyában, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t :

A Debreceni Ítéltábla a 2011. február 15-én meghozott Gf.IV.30.177/2010/4. számú ítélete indokolási részének azt a megállapítását, hogy „Az elsőfokú bíróság a 2010. február 3-án, 60. sorszámon meghozott ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10 591 303 (Tízmillió-ötszázkilencvenegyezer-háromszázhárom) Ft-ot és annak 2007. április 3-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította” a következőképpen javítja ki:

Az elsőfokú bíróság a 2010. február 3-án, 60. sorszámon meghozott ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10 591 303 (Tízmillió-ötszázkilencvenegyezer-háromszázhárom) Ft tőkét és annak 2007. április hó 3. napjától - 2007. június hó 30. napjáig évi 15%, 2007. július hó 1. napjától - 2007. december hó 31. napjáig évi 14.75%, 2008. január hó 1. napjától - 2008. június hó 30. napjáig évi 14.5%, 2008. július hó 1. napjától - 2008. december hó 31. napjáig évi 15.5%, 2009. január hó 1. napjától - 2009. június hó 30. napjáig évi 17%, 2009. július hó 1. napjától - 2009. december hó 31. napjáig évi 16.5%, 2010. január hó 1. napjától - 2010. június hó 30. napjáig évi 13.25%, míg 2010. július hó 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 60. sorszámú ítéletében az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10 591 303 Ft tőkét és annak az ítéletben részletezettek szerinti időtartamokra az ott meghatározott mértékű késedelmi kamatait, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla a 2011. február 15-én meghozott Gf.IV.30.177/2010/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyta.

A másodfokú ítélet indokolásának első bekezdésében azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezését akként ismertette, hogy az elsőfokú bíróság az alperest arra kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül „10 591 303 Ft-ot és annak 2007. április 3-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.”

A felperes az ítéltáblához 2011. május 12-én érkezett beadványában a másodfokú bíróság ítélete indokolásának az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított, az alperes által fizetendő késedelmi kamatokra vonatkozó rendelkezése ismertetését tartalmazó részét kijavítani kérte, az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint. Az ítéltábla a felperes kérelmét megalapozottnak találta, ezért a másodfokú határozat indokolásának a felperes által

megjelölt - elírást tartalmazó részét - a Pp. 224.§ (1) bekezdése alapján a jelen végzés rendelkező részében foglaltak szerint kijavította.

Arra tekintettel pedig, hogy a kijavítás nem érintette a kijavított határozat rendelkező részét, az ítéletábla jelen határozata ellen a Pp. 224.§ (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2011. május 24.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné Dr. Karcub Edit sk. bíró